

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (ديات)

ديه گوش و بينی

جلسه ۳۲

استاد مهدی حجازی

ديه گوش:

اگر کسی دو گوش دیگری را ببرد (فرقی نمی کند، شنوایی داشته باشد یا خیر) ديه کامل باید بدهد و در صورتی که یکی از آن دو را ببرد نصف ديه به عهده اش می آید و اگر مقداری از آن را قطع نماید به همان حساب ذمه اش مشغول می شود.

ديه نرمة گوش:

بنا بر نظر مشهور، ديه نرمة گوش، ثلث ديه گوش است، و در پاره کردن گوش نیز ثلث ديه ثابت است.

ديه بينی:

اگر کسی بينی دیگری را ببرد تمام ديه در عهده اش ثابت می گردد اعم از آنکه بينی را از بیخ قطع نموده یا تنها بخشی از آن را که نرم می باشد ببرد.

ديه بينی (نظر دوم):

ديه بينی با قطع «مارن» حاصل می شود و اگر «قصبه» را (علاوه بر مارن) قطع کند علاوه بر ديه کامل باید «حکومت (ارش)» نیز پرداخت نماید، شهید ثانی این نظر را می پسندد.

شکستن بينی:

اگر بينی را بشکند و در نتیجه بينی فاسد شود ديه کامل ثابت است و در صورتی که بينی شکسته شده را ببندند و پس از مدتی بهبود حاصل شود بر جانی لازم است صد دینار به مجنی علیه بدهد. ولی اگر خوب شد ولی به حالت اول برنگردد «ارش» باید پرداخت کند.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

دیه های آسیب به بینی:

۱. حس بویایی از بین برود = دو سوم دیه

۲. بینی که حس بویایی ندارد بریده شود: یک سوم دیه

۳. بریدن پرده میان بینی = ثلث دیه

۴. بریدن یک سوراخ بینی = ثلث دیه

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv